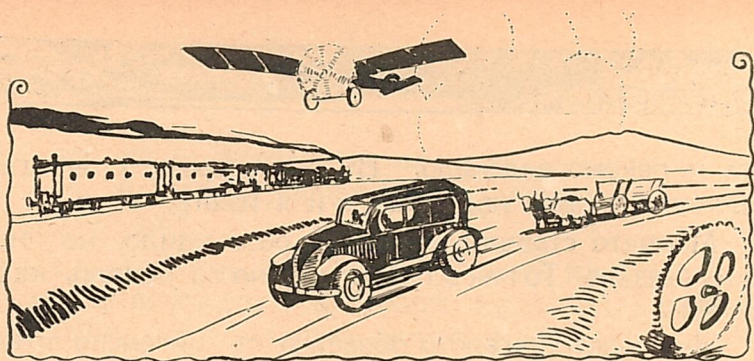

С. Маршакъ

КОЛЕЛЕТА

Колелета,
колелета —
послушенъ
народъ.
Задружно вий вземате
всѣкакъвъ ходъ.

Надѣсно,
налѣво,
и въ пжтъ,
и безъ пжтъ,
кждето оститѣ ви
се завъртятъ.

Въ игрална количка,
съ едно колело,
ний котката
возимъ,
и камененъ
блокъ.

Дванайсетъ
колелета
въ стремителенъ тактъ
отъ Варна
до София
каратъ цѣлъ влакъ.

Въ часовницитѣ
колелетата
пакъ
стрелкитѣ
най-тънки
обръщатъ
съ „тикъ-такъ“.

А, ето,
безброй
километри
броилъ,
лети
съ колелата си
автомобилъ.
Върху колелата
картечтъ бумти,
а аероплантъ
чрезъ тѣхъ пакъ лети.

Единъ
съ тѣхъ работи,
другъ прави
войни,
а трети
лети пкъ
чрезъ тѣхъ
въ висини.

Колелета,
колелета —
послушенъ
народъ.
Задружно
вий вземате
всѣкакъвъ ходъ.

Надѣсно,
налѣво,
и въ пжтъ,
кждето оститѣ ви
се завъртятъ.

Преведе: Хр. Радевски